

השבוע של רבי נחמן מברסלב

(חיי מוהר"ן, צ"ו)

סיפור

פעם אחד היה איש אחד שהיה עשיר גדול והיה יושב בחנות עם כמה סחורות כדרך החנונים ובאו אליו גנבים וגנבו ממנו הוננו ורכושו ונתדלדל הרבה. והלך וקבץ את יתר הפלטה ועשה לו מעמד וחזר וקנה סחורות ושוב נעשה חנוני. וחזרו ובאו אליו גנבים וגנבו את יתר הפלטה והוננו הנשאר גם-כן ממנו. וחזר שוב וקבץ ממעט פלטה הנשארת לו ומהתכשיטין של אשתו וחזר ועשה לו איזה מעמד בחנות לפרנס את ביתו, וחזרו ובאו אליו גנבים וגנבו את יתר הפלטה הנשארת עד שנתדלדל מאד ונשאר ביתו ריקן מכל.

והלך וקבץ לאיזה סך מועט מאד וקנה לו סחורות קטנים והלך על הכפרים כדרך העניים שנושאים חבילות עם מחטין וצנורות וכיוצא בזה דברים קטנים. והיה הולך על הכפרים כדי לתת לחם לביתו. והיה מחליף עם הערלים מחטין על עופות וביצים וכיוצא כדרך העניים כאלו.

פעם אחד היה הולך מן הכפרים ונשא עמו מעט סחורות ואיזה מיני מאכל ופגע בו שודד אחד רוכב על הסוס ונשא אצלו שתי חבילות גדולות ורצה לגזול והתחיל לבכות ולהתחנן אליו והוא לא השגיח על זה וגזל ממנו גם זה המעט שהיה לו ונשאר ריקן מכל וכל.

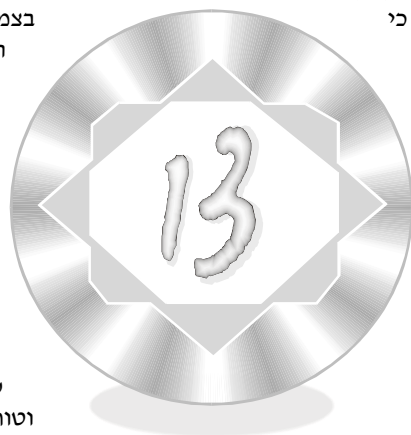
והיה הולך ובוכה מאד ונפשו מרה לו מאד, כי לא היה די בצרות הראשונות שנתדלדל כל כך מעשירות כזה, גם מעט חיותו

בצמצום טרפו ממנו. בתוך כך הביט וראה והנה נפל השודד הנ"ל מן הסוס והיה רוצה לקום ועמד עליו הסוס ודרסו ברגליו על ראשו ונפל שם השודד ונהרג. והלך האיש הנגזל לשם וראה שהגזלן שלו נופל מת ארצה ופתח את החבילות של הגזלן ומצא שם כל סחורותיו והוננו ורכושו שגנבו ממנו מתחלה ועד סוף. וחזר בשלום לביתו ונעשה עשיר כבתחילה.

זה העניין לא שמעתי בעצמי מפיו הקדוש רק מפי אחרים בשמו ואם אמנם בודאי איני זוכה להבין רמזותיו מה שכון בזאת המעשה. עם כל זה מה שנראה לפי עניות דעתי בזה הוא שמרמז בזה התחזקות גדול לכל אדם בפרט ובכלל שאף-על-פי

שעובר על האדם מה שעובר עליו בימי חייו שגוזלין אותו וטורפין ממנו, וכל מה שמתחזק להחיות נפשו ביתר הפלטה

חוזרין ואורבין עליו עד שגונבין ממנו גם זה המעט. וכן כמה פעמים בלי מספר. אף-על-פי-כן אל יתיאש עצמו מן הרחמים כי אם יתלה עיניו למרום ויבכה ויצעק בכל פעם אליו יתברך שיראה בעניו ועמלו, אזי סוף כל סוף יפול השודד מפלה שאין לה תקומה, וישוב ויקבל ויוציא ממנו כל הקדשות וכל העבודות וכל הטוב שגנב וגזל ממנו, וישוב לעשירותו וטובו הנצחי:

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

שיחות

... אוי אשרינו, מכל העמים ה' יתברך בחסדיו נתן לנו את התורה, "ברוך אתה ה', נותן התורה". למי נתן? רק לישראל, ליהודים. שנשמר התורה והמצוות - זה העיקר, "החכמה תחיה את בעליה!" בחג ליל השבועות עיקר התיקון הוא לא לישן, ובהושענא רבה עיקר התיקון הוא לומר תהלים והתיקון של הושענא רבה, לומר משנה תורה. אבל בחג השבועות לא חשוב אם הוא לא יכול להגיד, העיקר הוא לא לישון; להיות נעור בחג השבועות!

כל דברי התורה הם עצות ודרכים איך להיות יהודי, אנחנו לא יודעים כלל מה גדל יקר של היהודים, רק ה' יהודי. כמו שאמר רבנו ז"ל באומן, הוא היה לו התבודדות והוא התפלל להשם יתברך ובכה לפניו: "רבנו של עולם, אבא יקר, אבא רחמן, איך זוכים להיות יהודי.."

הוא כבר היה במדרגה כזו, הוא כבר היה גאון כזה, חכם כזה, צדיק כזה.. כמה שעבד ה', כמה שעשה לא היה כלום אצלו, ולא היה כדגמתו בכל הדורות, והוא התפלל וטען לפני ה' יתברך: "איך זוכים להיות יהודי, איך זוכים להיות יהודי.."

מה נשתנה הלידה הנה
מכל הלידות...
טוב להגיד ולשיר נ נה נהמ נהמן מאומן לזכות לכל הישועות

זאת תורת המנחה ... (מגישי מנחה בצדקה) (ויקרא ו', ז')

מעלת מצוות הצדקה הוא בלי שיעור, וכל התורה וכל תיקון העולמות תלוי בזה, כי הכל נברא בשביל כבודו, וכל כבודו נתגלה על ידי הצדקה, שעל ידה נעשה כלי לקבל השפעת הנועם העליון שעל ידי זה נעשה הולדה ונתגלה כבודו כמבאר בפנים (לקוטי מוהר"ן ב' - סימן ע"א), ועל כן שקולה צדקה ככל התורה כלה כמאמר רבותינו ז"ל. אבל צריכין להרבות בצדקה מאד, ולבקש מה' יתברך שיזכה לקיים מצוות הצדקה כראוי, שיתן הצדקה בלב שלם למען שמו יתברך באמת ושיזמין לו ה' יתברך עניים הגונים לזכות בהם, כי עיקר תיקון הצדקה שיתגדל כבודו יתברך על ידי זה כנ"ל, על כן צריך לכוון בצדקתו רק בשביל כבוד ה' יתברך, לא בשביל כבוד עצמו חס ושלים. לא כמצוי בכמה אנשים שנותנים צדקה רק למי שיש להם ממשלה וכבוד בעולם, ועל כן הצדקה גם להם לכבוד, ועל עניים הגונים וכשרים העוסקים בתורה ועבודת ה' באמת, אינם משיגים כלל ומעלימין עיניהם מהם, נמצא שהצדקה שנותנים הוא רק בשביל כבוד עצמן. ואף על פי שבודאי גם בזאת הצדקה יש נקודות טובות, אבל על ידי צדקה כזאת אין נעשה הכלי הנ"ל בשלמות, לקבל על ידה שפע נעם העליון בשלמות. ועל כן עיקר תיקון הצדקה שתהיה בבחינת מנחה, שהיא קרבן עני שנתנתו מעטות, ועל כן אינו מתפאר בה, רק כוונתו בקרבנו רק לשמים לבד. כמו כן העשיר אף על פי שנותן הרבה לצדקה, חלילה לו להתגאות בנתנת הצדקה ולהתכונן בה לכבוד עצמו, רק אף על פי שיתן לצדקה הון רב, אף על פי כן יהיה בעיניו כעני, כי

באמת נגדו יתברך הכל עניים כמו שנאמר מי הקדימני ואשלם, כי הכל רק ממנו יתברך כמו שנאמר מיד הכל ומידך נתנו לך. ועל כן דוד המלך עליו השלום בעת שנתן הון רב לנדבת בית המקדש אמר ואני בעניי הכינותי וכו' כי החזיק כל נתינתו לעניות. וצדקה כזאת יקרה מאד כי היא בחינת מנחת עני שחביבה מאד, מחמת שכוונתו רק לשמים בלי שום התפארות עצמו כלל, ועל כן נקראת צדקה כזאת בשם מנחה בחינת מגישי מנחה בצדקה. (לקוטי הלכות - הלכות תפילת המנחה ו', אות ד') לפי אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, אות י"ג)

זבח התודה ... (ויקרא ז', י"ב)

לעתיד כל הקרבנות בטלין, כי כל הקרבנות באין לכפר, וזה אין צריכין לעתיד, כי כבר נתכפר הכל, בבחינת "ביום ההוא יבקש עוון ישראל ואיננו". אבל תודה, הודאה, לספר חסדי ה' ונפלאותיו איך שנתהפך הכל לטובה, שדייקא על ידי שהיינו בזה העולם וכל אחד סבל מה שסבל, עד שהרבה נכשלו בעוונותיהם מאד; ועתה נתהפך הכל לטובה, בבחינת עוונות נתהפכין לזכיות שיהיה לעתיד על ידי התשובה, שזה בחינת קרבן תודה, שהוא מצה וחמץ, שזה בחינת שמהפכין היגון ואנחה עצמו לשמחה, בבחינת עוונות נתהפכין לזכיות כנ"ל זה לא יתבטל, כי זה יהיה כל חלקי עולם הבא של כל אחד, מה שזכה על ידי העמל של זה העולם דייקא, שזה בחינת "ישוון ושמחה ישינו ונסו יגון ואנחה", שחוטפין היגון ואנחה עצמו לתוך השמחה, ונעשה מהרע כסא להקדשה, שזה יתקיים בשלמות לעתיד לבוא. אבל כל אחד, כפי מה שזכה להתקרב לצדיקים וכשרים ולקיים עצה זאת בתוך זה העולם, בתוך מרירות הצרות בגוף ונפש וממון, להתגבר ולהפך הכל לשמחה על ידי זה יזכה לעתיד לזה בשלמות, שזה בחינת קרבן תודה כנ"ל. (לקוטי הלכות - הלכות ברכות הודאה ו', אות י"ג לפי אוצר היראה - הודאה, אות ד')

כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו ... (ויקרא ז', כ"ג)

יש שני מיני קליפות, היינו בחינת קליפת לבן ובחינת קליפת עשו, ומקליפות לבן נמשכין העוונות שבשוגג שנעשין על ידי שכחה ובלבול הדעת, ומקליפת עשו נמשכין הזדונות. והנה אף על פי שבודאי עוון מזיד חמור ופוגם יותר מהשוגג, אף על פי כן בנקל יותר להתגבר כנגדו ולמנע עצמו ממנו מאחר שידוע שהוא עברה; אבל מקליפת לבן שמכשיל את האדם בשגגות, מזה קשה מאד להנצל, כי מעררב ומבלבל את הדעת עד שנכשל ממילא, ועל כן צריך סיוע דלעלא להנצל מזה. ועל ידי שנוהרין בשלמות מאסור חלב, על ידי זה נצולין מקליפת לבן; ועל ידי שנוהרין בשלמות מאסור אכילת דם, על ידי זה נצולין מקליפת עשו. (לקוטי הלכות - הלכות חלב א', אותיות ה' ו' לפי אוצר היראה - אמת וצדק, אות צ"ב)

והוא האיר לנו בכל דבור שלו כל התורה איך להיות יהודי, זה עיקר העבודה שלנו, זה עיקר החיים, עיקר האור - יהודי. כל התורה היא איך להיות יהודי, התורה מלמדת אותנו איך זוכים להיות יהודי. מה זה יהודי? התורה והמצוות! כל מצוות התורה, פסח וסוכות ושלש רגלים - רק תורה ומצוות. בשביל זה אנחנו חיים, זה עיקר החיות.

אני ראיתי בלילה שיש איש אחד שהוא מסתובב מכאן לכאן, ומכאן לכאן, ובכל פעם הוא שוכב קצת ואחר-כך הוא קם עוד פעם, ואינני יודע מי הוא... אהה! מה שיש לנו.. התורה הקדושה זה הכל עצות לגבורה וחכמה איך להיות יהודי. יש כבר בעולם רבי שמעון בר-יוחאי, ועכשיו יש לנו נחל נובע מקור חכמה שהוא מלמד אותנו איך זוכים להיות יהודי. זה הכל בשבילנו, להודיע לנו, להודיע לכל העולם, לכל אחד ואחד בביתו, איך זוכים להיות יהודי!

עכשיו זמן הגאָלה, זמן ביאת המשיח, והוא יגלה את דברי רבנו וילמד אותנו דרכים ועצות איך להיות יהודים, איך להיות איש קדוש, בלי תאוות. יבוא משיח והוא יהיה חכם אמתי כזה שכל האפיקורסים, כל הכופרים, יקבלו ממנו התורה הקדושה - איך זוכים להיות יהודי!

הגיע זמן הגאָלה, זה הגאָלה - התורה והמצוות. רבנו הקדוש גלה לנו איזה עבודה יש לנו היהודים לעשות, איזה עבודה יש לנו - רק עבודת התורה והמצוות, זה העבודה שלנו. הוא גלה חכמה כזה שלא נתגלה עדיין בעולם, זה ילקוטי מוהר"ן וילקוטי הלכות וילקוטי עצות, וכן כל הדבורים של רבנו ז"ל הם קלם אורות ודרכים ועצות איך להיות יהודי. יש לנו הכל מוכן ומזמן. יש אחד שהוא מסתובב בבית והוא אצלו אור התורה, ה'לקוטי מוהר"ן וה'לקוטי עצות', ובכל פעם הוא שוכב עצמו לנחל והוא חושב על עיקר החכמה, איך זוכים להיות יהודי...

אז ווי, איך יכולים לאכל ולישן, יש חכמות כאלה, יש חכמה כזה.. וכל החכמה הוא איך זוכים להיות יהודי. כל הקדשות, כל החכמה שלנו, כל הכח שלנו הוא רק "איך זוכים להיות יהודי". זה עניינים נעלמים מאד אבל צריכים להכניס עצמו, את לבו ומחו בהספרים, 'לקוטי מוהר"ן', 'לקוטי תפלות', 'ספורי מעשיות', לקרא ולעבד ה'. איזה עבודה אחרת יש לנו? רבנו הקדוש אמר: "מה יש ליהודי לעשות בזה העולם? רק תורה ותפלה!"

אני ראיתי את רבי ישראל קרדונר שהוא היה כל-כך מקשר לרבנו הקדוש, לילקוטי מוהר"ן, הוא למד התורות של ה'לקוטי מוהר"ן' שכלם הם אורות נפלאות איך זוכים להיות יהודי.

אני ראיתי כל הלילה אחד מסתובב מכאן לכאן, בכל החדר, עכשיו נודע לי מי הוא זה. הוא מדבר רק מהתורה ומהמצוות והוא כל הכח שלו, כל החכמה שלו היא איך זוכים להיות יהודי, איך זוכים לקיים התורה והמצוות. זה העבודה שלנו בעולם הזה...

הגויים הם כמו חמורים, מי שיש לו צרה הם הולכים ממנו ולא איכפת להם אם הוא ימות, אין להם שום רחמנות, שום חכמה ושכל. כלום. כל העבודה שלהם רק איך לרצח ולהרג יהודים. כל העולם, כל הגויים רוצים להרג ולהשמיד יהודים ולא עולה בידם, ה' יתברך לא נותן להם. אנחנו מצחקים מהם, מכלם!

הגויים יש להם עבודות, יש בהמות הרבה, הם יחרשו ויעבדו. יש בהמות של ארבע רגלים ויש בהמות על שתי רגלים שיש להם שכל וחכמה איך לעשות בית ואיך להכין לנו הכל. הם צריכים לעמל ולהכין לנו מה לאכל והכל. הם משרתים שלנו, עבדים שלנו. הגויים הם חמורים שלנו, הם עובדים ואנחנו אוכלים. זה העבודה שלהם, שהם מכניסים לנו כל הפרות, כל דבר יקר בשביל הילדים שלנו ובשבילנו. כל הפרות - תמרים, זיתים, שמן זית, הכל שיהיה לנו כח וחכמה ולב איך זוכים להיות יהודי...

כל מצוות התורה, הצדקה והחסד - אצל יהודים, בלי התורה והמצוות אין כלום!

אנחנו עושים מצוות, אנחנו נותנים תרומות ומעשרות מהחטים שהגויים מכינים לנו. יש לנו ארץ זבת חלב ודבש, יש בה כל מיני פרות, כל מיני חכמות. ארץ ישראל היא נותנת לנו כל מיני פרות טובים - ענבים, זיתים, חלב, הכל! היא נותנת לנו כל הפרות וכל החכמות האמתיות איך זוכים להיות יהודי. זה הכל, איך זוכים להיות יהודי, איך זוכים להיות יהודי... (ההמשך יבוא)

מכתב

(ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתב ק"ב)

נפשי ולבי הנעים, השואב מימי התורה של הצדיק האמת נחל נובע מקור חכמה, שגילה עשרה מיני נגינה שהם עיקר הרפואה וההצלה מעשרה מיני חצים וסמים ארסיים של מינות ואמונות כזביות, ועל-ידי זה נעשה שלום בין ישראל לאביהם שבשמים ונתבטל הכפירות והאפיקורסות מלבם.

יש שני מיני אפיקורסות, יש אפיקורסות שבה מחכמות חיצוניות ועליו נאמר "ודע מה שתשיב לאפיקורס", כי האפיקורסות הזאת יש עליה תשובה, ועל-כן מי שנופל לאפיקורסות הזאת אף שבוודאי צריך לבר'ח ולהימלט משם, אך אף-על-פי כן מי שנופל לשם אפשר לו למצא הצלה לצאת משם כי יוכל למצא שם את ה' יתברך אם יבקשהו וידרשהו שם, כי יש שם חיות אלקות,

היינו שכל מאותיות שנשברו ונפלו לשם, ועל-כן על האפיקורסות הזאת יש עליה תשובה. אבל יש עוד מין אפיקורסות והם החכמות שאינם חכמות אלא מחמת שהם עמקים ואינם משיגים אותם נראים כחכמות, כמו למשל כשאחד אומר סברא שקר בגמרא פירוש רש"י תוספות ומחמת שאין למדן לישב הקשיא שבה על-ידי סברא זו, על-ידי זה נדמה לו שאמר סברא וחכמה גדולה, אף שבאמת אינו סברא כלל. כן יש כמה מבוכות וקשיות אצל המחקרים שבאמת אינם שום חכמה והקשיות בטלים מעקרא, אך מחמת שאין בשכל אנושי ליישבם על-ידי זה נדמים לחכמות וקשיות, ובאמת אי אפשר ליישב אלו הקשיות כי אלו הקשיות של אפיקורסות הזאת הם באים מבחינת חלל הפנוי, אשר שם בתוך החלל הפנוי אין שום אלקות, כביכול, ועל-כן אי אפשר בשום אופן למצא להם תשובה, היינו למצא שם את ה' יתברך, מחמת שאין שכל ואותיות ליישבם, כי אלו היה מוצא שם גם-כן את ה' יתברך - אם כן לא היה פנוי והיה הכל אין סוף. ועל-כן על האפיקורסות הזאת נאמר "כל באיה לא ישובון", כי אין שום תשובה על האפיקורסות הזאת מאחר שבה מחלל הפנוי שמשם צמצם דבור אלקותו כביכול, רק אין שם שכל ואותיות ליישבם. ועל-כן מזה האפיקורסות השנית בוודאי צריך לזהר יותר ויותר לבר'ח ולהמלט משם, לבלי לעיין ולהביט בדבריהם כלל, כי חס ושלום בוודאי ישקע שם, כי עליו נאמר "כל באיה לא ישובון", כי אין עליו שום תשובה כנ"ל. אך הצדיק הגדול שהוא בחינת משה הוא צריך דווקא לעיין בדברי האפיקורסות האלו, כי על-ידי עיונו שם הוא מעלה משם כמה נשמות שנפלו ונשקעו בתוך האפיקורסות הזאת.

כאשר רצה ה' יתברך לבר'א את העולם לא היה מקום לבוראו מחמת שהיה הכל אין סוף, על-כן צמצם את האור לצדדיו ועל-ידי הצמצום הזה נעשה חלל הפנוי ובתוך החלל הפנוי היה נתהוה הימים והמידות שהם בריאת העולם, וזה החלל הפנוי היה מְכַרָה לבריאת העולם כי בלתי החלל הפנוי לא היה שום מקום לבריאת העולם, וזה הצמצום של החלל הפנוי אי אפשר להבין ולהשיג כי צריך לומר בו שני הפכים: יש אש, כי החלל הפנוי הוא על-ידי הצמצום שכביכול צמצם אלקותו משם ואין שם אלקות כביכול, כי אם לא כן אינו פנוי והכל אין סוף ואין מקום לבריאת העולם כלל, אבל באמת לאמתו בוודאי אף-על-פי כן יש בו גם-כן אלקות כי בוודאי אין שום דבר בלעדי חיותו, ועל-כן אי אפשר להשיג כלל בחינת חלל הפנוי עד לעתיד לבוא.

עצות ותפילות

(עצות המבוארות - מועדי ה', פסח ג'ד')

אמירת ההגדה בליל הסדר של פסח מסגלת לתיקון הברית. (לקוטי מוהר"ן סי' כ, י). על כן צריך לומר את ההגדה בקול חזק ובהתעוררות רבה. כי אמירת ההגדה בקול חזק מעוררת את הדעת, ועל ידי זה זוכים להתגלות הדעת. הינו להבין בדעת זו את שצריך להבין באמת. וכשזוכים לדעת אמתי, הוא עיקר הגאָלה. כי גלות מצרים נגרם על ידי פגם הברית, ועל ידי פגם הברית נפגמת הדעת רחמנא לצלן. אבל על ידי ספור הנסים והנפלאות של יציאת מצרים, זוכים לתיקון הברית, תיקון הדעת, וזה עיקר הגאָלה. גם על ידי שתית מצות ארבע כוסות יין בפסח, זוכים לתיקון הדעת, תיקון הברית. מסעיף זה יכולים ללמד כמה צריך להזהר בכל מנהג קדוש מן המנהגים המבארים בשלחן ערוך, בהנהגת סדר פסח. כי על ידי כל מנהג ומנהג הנהוג בליל הסדר, זוכים לתיקון מיוחד, ובפרט לתיקון הברית, שזה כלל כל התקונים כמבאר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט.

בימי הפסח צריך להתפלל בקול אדיר וחזק, כי התפלה בזעקה מסגלת לתיקון הברית. כשם שאמירת ההגדה בקול גדול מסגלת לתיקון הברית, כמבאר בלקוטי הלכות.

... ותהיה בעזרונו, שנוכה לקבל עלינו קדשת חג הפסח בקדשה נוראה ועצומה בשמחה וחדוה גדולה. ונוכה לקים מצות ארבע כוסות של יין של פסח בלבוש הראוי, בקדשה ובטהרה גדולה. ותפתח לנו אור הדעת, ותשפיע עלינו אור קדשת המוחין העליונים, שנוכה שיהיו נמשכין עלינו בפסח כל המוחין הקדושים, מוחין גדולות ומוחין דקטנות.

ונוכה לסדר הסדר של פסח בקדשה גדולה כראוי, ותעזרנו לומר ההגדה בקול רם, בכוונה גדולה ונוראה, ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, ובהתעוררות גדול ובהתלהבות נמרץ, בקדשה ובטהרה גדולה, עד שהקול יעורר הכוונה, עד שאזכה על-ידי זה לתיקון הברית ולתיקון הדעת בשלמות באמת, עד שאזכה לבא לחדושי תורה אמתיים, ואזכה להמשיך תמיד דבורים חמים כחלי אש על-ידי תפלה ותחנונים. ותזכני להתפלל אליך בהתקשרות נשמות ישראל, שתהיה תפלתנו תפלת רבים ולא תמאס את תפלתנו כמו שכתוב, הן אל כביר ולא ימאס. וינתוסף ויתגדל למעלה תוספות קדשה רבה ועצומה על-ידי תפלתנו, ועל-ידי-זה נוכה להמשיך באורי התורה מלב העליון אשר שם כתובים כל באורי התורה (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה כ').

שבת שלום

תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 7-2255-89

מערכת: 050-6754970 / 02-5829086 / 054-8484486

שידוכי מצוה: 02-5824048 (רק בין 13:00 ל-16:00)

דואר: ת.ד. 27100 ירושלים 91270

בקשו את העלון שלכם בכתובת: SHABAT.BRESLEV@gmail.com